

Çocukça Şiir Kimliksizim

– Artist Şair · 01 Mayıs 2016

Senin utangaç yüreğine sarılayım çocuk,
Ellerimde dudaklarım da çatlaklar var,
Acımıyor içim çocuk
İçimdeki acıttığı kadar..

Yasak mıdır bana yâr kelimesi!
İçimin hirasına mı çekilip beklemeli yüreğim çocuk ?
Yoksa liman mı gezmeli yorgun bedenim?
Aynalar bana düşmandır,
Aynalarda kırılır yüreğim...

Kendimi kaybettiğim zamanlarda,
Bir garip yazarım ben.
Her kelimede ihbar edildik satırlara çocuk
Yüz yıllık infazımız yandı gözlerimizde.

Hayallerimizi aldı bu şehir,
Acımasızca vurdu yüzümüze.
Ne çocukluğumuz kaldı içimizde,
Ne sevinecek bir tarafımız..

Ah çocuk,
Ahlat'ta kar benden soğuk.
Kasvetle kaplanmış kalbimde üşürken yalnızlığım,
Şairlerin mısralarına sığındım.
Ya da yalnızlığımı mısralara sığdırdım.

Günden güne tazelenip,
Artıyor başkasızlığımız.
İçimiz, hâlâ en âlâ hiçlerin başkenti.
Biz içimizdeki cumhuriyetin
Başkentlerini adımladık çocuk.
Araftan aşağı sarkıtıyorum gönlümün uçsuz gökyüzünü.
Ben dipsiz kuyularda geziyorum,
Sancılarım ölümlerin izdüşümü.

Oysa çok içtendi suskunluklarım,
Çiğnenmişti yaban duygular heyulasında.
Oysa hep böyle midir çocuk ?
Hüzne gark olmuş yüreklere
İnşirah ferahlığı verecek bir şey yok mudur?

Kursağımda kalıyor bu gece kelimeler çocuk,
Bir günaha ortak gibi mahcup
Ve üzgün.
Sus çocuk,
Birazdan hiç olup gidecek bütün önemsiz şeyler.
Ve benim
Parmak uçlarıma ağlamaya mahâl Şiirler düştü.
Gözlerini unutmuş isimsiz bir şehirde,
Kimliksizim.!